Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

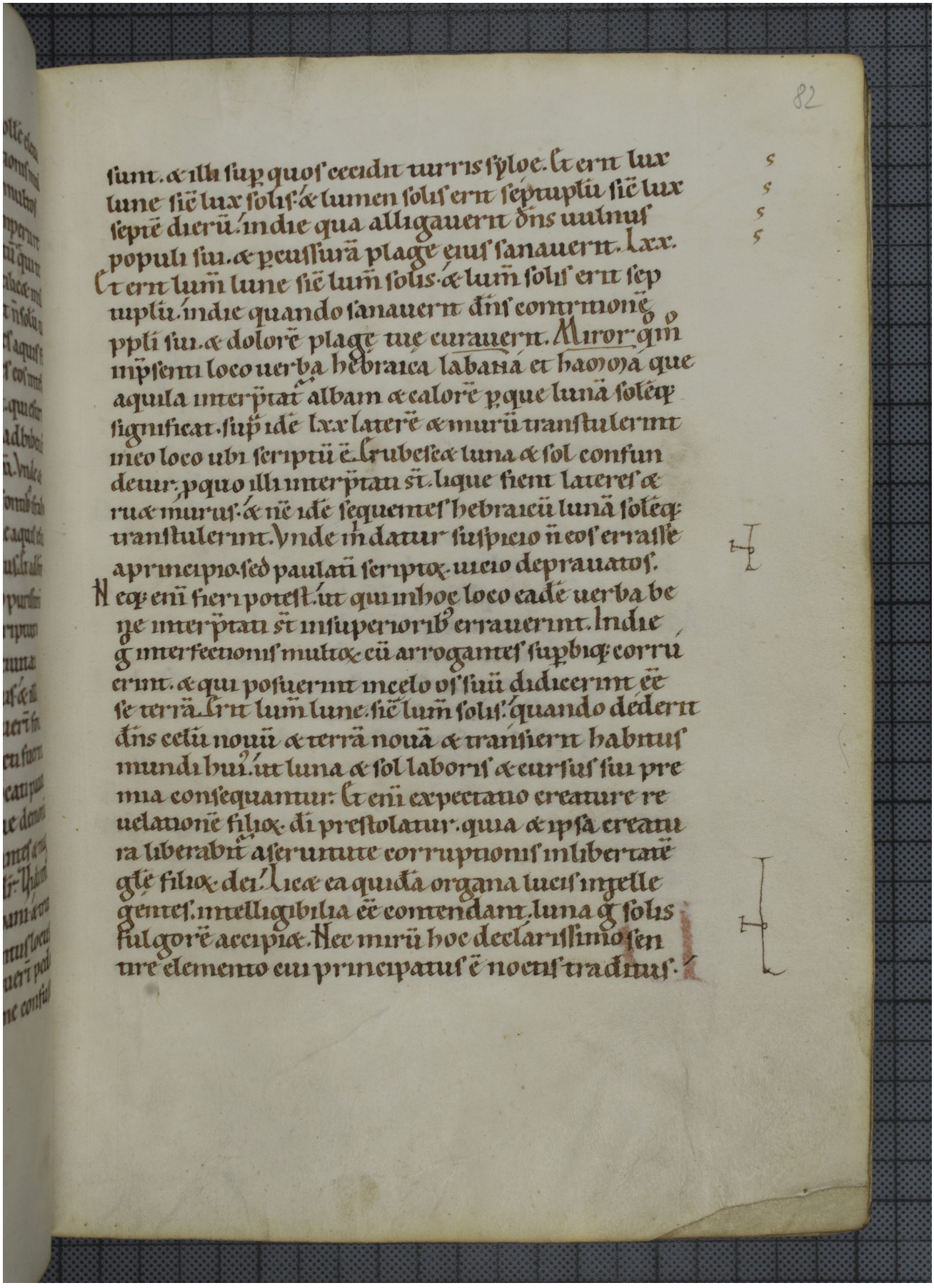

82

sum. & illa sup quos ceciderunt turris syloe. Et erit lux
lune sicut lux solis. & lumen solis erit septuplum sicut lux
septem dierum. in die qua alligauerit dns uulnus
populi sui. & percussuram plage eius sanauerit. lxx.
Et erit lumen lune sicut lumen solis. & lumen solis erit sep
tuplum. in die quando sanauerit dns contritionem
ppli sui. & dolorem plage eius curauerit. Miror quo
mpsemi loco uerba hebraica labana et hamma que
aquila interpretat albam & calorem pque lunam solemq
significat. sup ide lxx latere & murum transtulerint
in eo loco ubi scriptum e. Erubescet luna & sol confun
detur. pquo illi interpretati sint. ligue fiem latere. &
ruet murus. & ne ide sequentes hebraicum lunam solemq
transtulerint. Vnde indatur suspicio in eos errasse
a principio. sed paulatim scriptor. uicio deprauatos.
Neq enim fieri potest. ut qui in hoc loco eadem uerba be
ne interpretati sint in superioribus errauerint. In die
q interfectionis multos cum arrogantes superbosq corru
erint. & qui posuerint in celo os suum didicerint esse
se terram. Erit lumen lune. sicut lumen solis. quando dederit
dns celum nouum & terram nouam & transierint habitus
mundi hui. ut luna & sol laboris & cursus sui pre
mia consequantur. Et enim expectatio creature re
uelationem filiorum dei prestolatur. quia & ipsa creatu
ra liberabit a seruitute corruptionis in libertatem
gle filiorum dei. Licet ea quida organa lucis ingelle
gentes. intelligibilia esse contendant. luna q solis
fulgorem accipiat. Nec mirum hoc declarissimo sen
sure elemento cui principatus et noctis tradimus.